



**ADVIES**  
**OVER HET ONTWERPBESLUIT**  
**TOT UITVOERING VAN**  
**HET DECREET OMGEVINGSVERGUNNING**

SARO ADVIES 2014/014 - GOEDGEKEURD OP DE RAAD VAN 24 SEPTEMBER 2014  
MINARAAD ADVIES 2014/032 - GOEDGEKEURD OP DE RAAD VAN 25 SEPTEMBER 2014  
SALV ADVIES 2014/021 - GOEDGEKEURD OP DE RAAD VAN 26 SEPTEMBER 2014  
SERV ADVIES 20140929 - GOEDGEKEURD OP DE RAAD VAN 29 SEPTEMBER 2014

## INHOUD

I.	SITUERING .....	2
II.	ALGEMENE BEOORDELING .....	3
III.	VERDER VERLOOP VAN HET PROCES .....	3
IV.	DUIDELIJKE, COHERENTE EN TRANSPARANTE BEVOEGHEIDSVERDELING .....	5
V.	DUIDELIJK TOEPASSINGSGBIED VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE.....	7
VI.	EVENWICHTIGE EN GEÏNTEGREERDE ADVIESVERLENING .....	8
VII.	FORMEEL EN INFORMEEL OVERLEG .....	9
VIII.	VOLWAARDIGE ONDERSTEUNING VAN DE GEMEENTEN.....	10
IX.	BELANG VAN VOLWAARDIGE DIGITALISERING .....	11
X.	VEREENVOUDIGING EN VERSNELLING .....	12

### I. SITUERING

1. Op 23 mei 2014 gaf de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; dit onder voorbehoud van een technisch nazicht.<sup>1</sup> Op 6 juni 2014 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het aangepaste voorontwerp van besluit. Vervolgens werden de adviesraden (SARO, Minaraad, SERV en SALV) om advies gevraagd. De adviesvraag ging uit van een adviestermijn van dertig dagen. Omwille van het reces en in overleg met het kabinet van de minister werd uitgegaan van een verlenging van de adviestermijn. Voorliggend advies betreft een gezamenlijk advies van SARO, Minaraad, SERV en SALV.
2. Het decreet omgevingsvergunning werd op 25 april 2014 bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse Regering.<sup>2 3</sup> Dit decreet voorziet in de integratie van de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning in één omgevingsvergunning. Het decreet voorziet in twee vergunningsprocedures: een gewone procedure en een vereenvoudigde procedure (zonder openbaar onderzoek en zonder geïntegreerd advies van de omgevingsvergunningscommissie). Het betreft een procedureel kaderdecreet waarin overwegend procedurele aspecten verankerd worden. Dat betekent concreet dat de beoordelingscriteria die gehanteerd worden bij het beoordelen van een omgevingsvergunning vervat blijven in de sectorwetgeving.
3. Het voorliggend ontwerpbesluit is omvangrijk en bevat 151 artikels samengebracht onder negen titels. Titel 1 ‘inleidende bepalingen’ gaat in op de definities en op de operationalisering van het omgevingsfonds. Titel 2 geeft invulling aan de bepalingen over het formeel vooroverleg en de projectvergadering.  
Het grootste deel van het ontwerpbesluit (titel 3 ‘vergunningverlening’) gaat in op het procedurele kader voor de vergunningsaanvraag inclusief de werking van de adviesinstanties en de omgevingsvergunningscommissies.  
Titel 4 gaat in op de bijstelling van de omgevingsvergunning. Titel 5 behandelt de schorsing of opheffing van de omgevingsvergunning voor wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit.  
De bepalingen inzake de samenstelling van een meldingsdossier, de meldingsprocedure en de bekendmaking worden samengebracht onder titel 6 ‘de melding’.  
Titel 7 gaat in op de gewestelijke omgevingsambtenaren, de gemeentelijke omgevingsambtenaren en de vereiste kwaliteitseisen.

---

<sup>1</sup> VR 2014 2305 DOC. 0832

<sup>2</sup> De parlementaire voorbereiding van het decreet omgevingsvergunning is terug te vinden op: <http://www.vlaamsparlament.be/Proteus5/showParlInitiatief.action?id=916410>

<sup>3</sup> In bijlage vindt u een overzicht van de adviezen van SARO, Minaraad, SERV en SALV over de omgevingsvergunning.

Het ontwerpbesluit legt verder regels vast inzake het digitaliseren van een aantal procedures en geeft onder meer invulling aan het uitwisselingsplatform, het omgevingsloket en het omgevingsvergunningenregister (titel 8).

Onder titel 9 formuleert het ontwerpbesluit ten slotte nog enkele slotbepalingen.

## II. ALGEMENE BEOORDELING

4. De raden vinden het positief dat met voorliggend ontwerpbesluit invulling wordt gegeven aan de operationalisering van het instrument van omgevingsvergunning.

Niettemin bestaan er nog enkele onduidelijkheden omtrent de verdere operationalisering van de omgevingsvergunning. De raden dringen aan op een verduidelijking van het regelgevingsproces en van de beoogde timing (zie deel III).

Bovendien wijzen de raden in voorliggend advies op enkele kritische succesfactoren die van essentieel belang zullen zijn voor een volwaardige operationalisering van de omgevingsvergunning. Achtereenvolgens gaan de raden in op het belang van een duidelijke, coherente en transparante bevoegdheidsverdeling (deel IV), een duidelijk toepassingsgebied van de vereenvoudigde vergunning (deel V), de uitbouw van een evenwichtige en geïntegreerde adviesverlening (deel VI) en van informeel en formeel overleg (deel VII).

Vervolgens gaan de raden nog in op de nood aan een volwaardige ondersteuning van de gemeenten (deel VIII), een volwaardige digitalisering (deel IX) en vereenvoudiging en versnelling (deel X).

## III. VERDER VERLOOP VAN HET PROCES

5. Verduidelijk de stappen die nog gezet moeten worden. De toelichting bij het decreet omgevingsvergunning ging er van uit dat alle uitvoeringsbesluiten zouden worden samengebracht in één besluit. De raden stellen nu vast dat het voorliggend ontwerpbesluit onvolledig is en dat diverse bepalingen van het decreet nog verder moeten ingevuld worden; via een uitvoeringsbesluit of een ministerieel besluit. De raden achten het vanzelfsprekend dat ook deze onderdelen voor advies zullen worden voorgelegd, te meer omdat een aantal onderdelen van cruciaal belang zijn om de vooropgestelde vereenvoudiging en versnelling volwaardig te kunnen beoordelen.

De raden merken op dat in de toelichting bij het ontwerpbesluit geen enkele duiding wordt gegeven van de ontbrekende bepalingen. Zonder volledigheid te willen nastreven stellen de raden vast dat onder meer volgende essentiële delen nog niet in uitvoering zijn gegoten:

- de procedure tot omzetting van milieuvergunningen van bepaalde duur naar onbepaalde duur. Deze procedure werd in het kader van het technisch nazicht geschrapt uit het ontwerpbesluit.<sup>45</sup>
- de Vlarem I Indelingslijst met een verduidelijking van de mate van declassering. VLAREM I zal op termijn verdwijnen. Het procedurele deel zal worden opgenomen in het besluit omgevingsvergunning. Het inhoudelijke deel met o.a. de indelingslijst zal ondergebracht worden in VLAREM II. Wat betreft de indelingslijst zal een declassering worden doorgevoerd waardoor een heel aantal milieuvergunningplichtige projecten voortaan op gemeentelijk niveau zullen worden vergund.
- de wijzigingsbepalingen van bestaande besluiten. Het decreet omgevingsvergunning voert een

<sup>4</sup> In de memorie van toelichting is de meldingsprocedure voor omzettingen wél opgenomen (art. 150-160).

<sup>5</sup> Art. 390 van het decreet bepaalt dat milieuvergunningen die na 10 september 2002 zijn aangevraagd en verleend voor een termijn van twintig jaar, worden geacht van onbepaalde duur te zijn indien ze voldoen aan de voorwaarden opgesomd in het decreet. Tussen het vierde en derde jaar voor het verstrijken van de vergunningstermijn moet de vergunninghouder of exploitant via een melding aangeven dat hij van de omzetting gebruik wenst te maken. De memorie van toelichting van voorliggend ontwerpbesluit gaat nog wel in op de meldingsprocedure voor omzettingen (art. 150-160).

hele reeks wijzigingen door aan de sectorale regelgeving (zowel inzake milieu als ruimtelijke ordening). Ook op het niveau van de uitvoeringsbepalingen moeten nog de nodige wijzigingen worden doorgevoerd. Het betreft een omvangrijke legistische ingreep. De raden wijzen hier in het bijzonder op de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen van de nieuwe titel V in het DABM, waarin onder meer de definities en inhoudelijke doelstelling (voor wat betreft het exploiteren van ingedeelde inrichtingen en activiteiten) van het decreet omgevingsvergunning (hoofdstuk 1), de algemene beginselen inzake vergunnings- en meldingsplicht (hoofdstuk 2), de beoordelingscriteria voor het verlenen of weigeren van een vergunning (hoofdstuk 3) en de milieuvoorwaarden en evaluaties (hoofdstuk 4) worden geregeld. De vormgeving, de kwaliteit en de praktijk van het voorgestelde evaluatiesysteem zullen sterk bepalend zijn voor de mate waarin de invoering van een permanente omgevingsvergunning werkelijk de administratieve lasten en kosten voor de bedrijven zal verlagen, hun rechtszekerheid zal verhogen, de milieudoelstellingen zal realiseren en de innovatie van de industrie zal bevorderen.

- de inhoud van een vergunningsaanvraag. Het decreet omgevingsvergunning (artikel 18) bepaalt dat de Vlaamse Regering de inhoud zal bepalen van een vergunningsaanvraag. Het ontwerpbesluit (artikel 17) schuift dit nu verder door naar de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening en de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu. Ook de samenstelling van het meldingsdossier zal later nog worden vastgelegd.
- de nadere regels voor de informatie die in de aanmelding opgenomen moet worden m.b.t. het voornemen van de opmaak van een project-MER. Het decreet bepaalt dat de MER/OVR-procedure wordt aangevat met een aanmelding. De precieze modaliteiten van deze aanmelding moeten nog worden uitgewerkt.
- de modaliteiten van de rapportage door de gemeenten, provincies en de Vlaamse Regering. Het voorliggend besluit (artikel 149) bepaalt dat deze modaliteiten bij ministerieel besluit zullen worden vastgelegd.

6. Verduidelijk de beoogde timing. Het ontwerpbesluit (artikel 150) bepaalt dat het decreet omgevingsvergunning in werking zal treden één jaar na de publicatie van het voorliggend besluit in het Belgisch Staatsblad. Dit zou betekenen dat indien het voorliggend ontwerpbesluit op 1 januari 2015 wordt goedgekeurd, het decreet ten vroegste op 1 januari 2016 in voege kan treden.

Bovendien herhalen de raden hun eerdere bemerking dat - om het decreet omgevingsvergunning ten volle te kunnen operationaliseren - nog heel wat legistisch werk verricht moet worden. Het is evident dat het decreet pas operationeel kan zijn indien dit werk ook effectief is gebeurd. Uitgaande van de bepaling van artikel 150 zou dit betekenen dat het decreet ruim na 1 januari 2016 in voege kan treden.

Op basis van voorliggend ontwerpbesluit en de toelichting is het onvoldoende duidelijk hoeveel tijd het hele regelgevingsproces nog in beslag zal nemen. De raden vragen om de beoogde timing verder te verduidelijken. In het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019 is enkel opgenomen dat de omgevingsvergunning in 2015 geoperationaliseerd zal worden.<sup>6</sup>

7. Verduidelijk de verdere ambities. Het blijft de ambitie van de Vlaamse Regering om in een latere fase andere vergunningen te integreren in de omgevingsvergunning.<sup>7</sup> Zo stellen de raden vast dat het Vlaams Regeerakkoord de integratie van de socio-economische vergunning in de omgevingsvergunning ambieert en dat dezelfde oefening gemaakt zal worden voor andere vergunningen (zoals de natuurvergunning) en machtigingen.

De raden zijn in principe voorstander van een volwaardige integratie. Dit zal echter de nodige tijd vragen. De raden vragen meer inzicht in de vooropgestelde timing en de afstemming tussen de verschillende regelgevingsprocessen.

---

<sup>6</sup> Regeerakkoord Vlaamse Regering 2014-2019, p. 62.

<sup>7</sup> Regeerakkoord Vlaamse Regering 2014-2019, p. 62

#### IV. DUIDELIJKE, COHERENTE EN TRANSPARANTE BEVOEGHEIDSVVERDELING

8. Vraag naar duidelijkheid in de projectlijsten. De Vlaamse Regering legt een aantal bevoegdheden limitatief vast in twee afzonderlijke gesloten projectlijsten: een Vlaamse en een provinciale lijst. Sommige bepalingen in deze lijsten zijn evenwel niet steeds duidelijk waardoor ook onduidelijkheid kan ontstaan over de concrete bevoegdheidsverdeling. De raden geven hierna enkele voorbeelden:
- De Vlaamse lijst bepaalt dat dienstgebouwen en voorzieningen voor omgevingsintegratie Vlaamse projecten zijn. De oprichting of wijziging van een stationsgebouw worden niet als een Vlaams project beschouwd. Deze artificiële scheiding - alsook het begrip 'aanhorigheden' dat in de lijst gebruikt wordt - kan aanleiding geven tot discussie.
  - Handelingen die betrekking hebben op infrastructuur van overstromingsgebieden worden beschouwd als Vlaamse projecten. De 'overstromingsgebieden' zijn evenwel niet eenduidig vastgelegd op kaart waardoor er onduidelijkheid over de bevoegdheden kan ontstaan. Ook andere begrippen in de Vlaamse lijst zijn niet steeds duidelijk.
  - De raden merken op dat ook het onderscheid tussen primaire en secundaire wegen niet eenduidig (op perceelsniveau) vastgelegd is.
  - De provinciale lijst bepaalt dat de deputatie bevoegd is voor handelingen met betrekking tot provinciale recreatieve domeinen. Het is onduidelijk wat met een 'provinciaal recreatief domein' wordt bedoeld; betreft het domeinen in eigendom van de provincie of domeinen van provinciaal niveau. De raden wijzen bijvoorbeeld op het provinciaal domein Hofstade dat in eigendom is van Bloso en dus onder een andere bevoegdheid zou vallen dan de provinciale domeinen die in eigendom van de provincie zijn.
  - De gesloten lijst van Vlaamse projecten (onder nummer 5) vermeldt handelingen met betrekking tot de natte en droge infrastructuur binnen de grenzen van de zeehandelshaven. De toelichting vermeldt dat met 'de noodzakelijke aanhorigheden' onder meer de voorzieningen bedoeld worden die rechtstreeks verbonden zijn aan de functie van de haven of los- en laadpier en het beheer ervan zoals met betrekking tot de toegang voor schepen tot die havens en laadpiers, aanlegplaatsen en laad) en losvoorzieningen. Deze toelichting vermeldt verder dat de individuele bedrijven niet onder dit toepassingsgebied vallen. Deze bepaling zal in de praktijk tot interpretatieproblemen leiden.
9. Vraag naar coherente bevoegdheidsverdeling. Bovendien merken de raden op dat de Vlaamse lijst en de provinciale lijst in samenhang moeten worden gelezen met de Vlarem indelingslijst en met de verdere bevoegdheidsverdeling zoals vastgelegd in het ontwerpbesluit (artikel 9 t.e.m. artikel 12). Samen met de vaststelling dat de gesloten lijsten niet altijd even duidelijk zijn (cf. paragraaf 8) merken de raden ook op dat een systeem waarbij zowel de gesloten lijsten als de indelingslijst moeten geraadpleegd worden, niet zeer gebruiksvriendelijk is. Het is wenselijk om ook de verhouding van de gesloten lijsten tot de indelingslijst verder te verduidelijken. Tijdens de hoorzitting op de Minaraad d.d. 11 september 2014 werd verduidelijkt dat een cascaderedenering moet worden toegepast om te bepalen welke overheid bevoegd is om de omgevingsvergunning te verlenen: de bevoegdheid wordt bepaald door eerst de gesloten lijst te consulteren en pas daarna de indelingslijst. Dit blijkt echter niet uit het wetgevend kader.

Het geheel van bevoegdheidsverdeling is aldus weinig coherent; het is voor de burger niet eenvoudig om te achterhalen wie de bevoegde overheid is voor het verlenen van een vergunning. Zo is een ingedeelde inrichting of activiteit die zich uitstrekt over twee of meer provincies een bevoegdheid van de Vlaamse Regering. Wanneer een stedenbouwkundig project zich uitstrekt over twee of meer provincies, dan moet de aanvraag in twee provincies ingediend worden.<sup>8</sup>

Tevens merkt de raden op dat het ontwerpbesluit voorziet in een afwijkingsbepaling van de

---

<sup>8</sup> Een analoge regeling geldt voor ingedeelde inrichtingen of activiteiten die zich uitstrekken over twee of meer gemeenten, waarbij de aanvraag op provinciaal niveau wordt ingediend.

normale bevoegdheidsverdeling (nl. art. 12, 2<sup>e</sup> lid).<sup>9</sup> Gemeenten mogen op basis van dit artikel beslissen over 'de verandering van een onderdeel' van klasse-I projecten die tot de bevoegdheid van de deputatie behoren. Als het klasse I-project op de Vlaamse lijst staat, dan geldt deze regel niet. Ook deze bepaling leidt tot onduidelijkheid.

De raden dringen er op aan om inzake de bevoegdheidsverdeling op termijn te evolueren naar één lijst. Dit zou het bepalen van de bevoegde overheid gemakkelijker maken. De meest logische weg zou zijn om de gesloten lijsten op een of andere manier in te brengen in de indelingslijst.

10. Bewaak de beoogde gebiedsgerichte differentiatie. Het voorliggend ontwerpbesluit opteert er voor om de bevoegdheid inzake vergunningverlening gebiedsgericht te differentiëren. Wie de vergunning verleent, wordt in bepaalde gevallen afhankelijk gesteld van de ligging van het project op basis van beleidsgerichte indelingen. Zo wordt bijvoorbeeld de provincie bevoegd voor gebouwen waarvan de bruto vloeroppervlakte voor de functies handel, recreatie, kantoren of diensten meer dan 7.500 m<sup>2</sup> en minder dan 50.000m<sup>2</sup> is en die gelegen zijn in het buitengebied of kleinstedelijk gebied. Voor een gelijkaardig gebouw in een regionaalstedelijk gebied is de gemeente de bevoegde overheid (het wordt immers niet vermeld in de Vlaamse lijst of de provinciale lijst). Ook bedrijventerreinen worden gedifferentieerd naargelang hun ligging. De Vlaamse lijst bepaalt dat handelingen die betrekking hebben op infrastructuur van bedrijventerreinen in het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA) een Vlaamse bevoegdheid zijn.

De raden menen dat het wenselijk is om de beoogde gebiedsgerichte differentiatie verder te verduidelijken. Het is bovendien noodzakelijk dat dit leidt tot een coherent verhaal. Zo bepaalt de provinciale lijst dat handelingen die betrekking hebben op infrastructuur van bedrijventerreinen binnen een bijzonder of specifiek economisch knooppunt een provinciale bevoegdheid zijn, terwijl de economische knooppunten van de kleinstedelijke gebieden niet opgenomen zijn. Infrastructuur van bedrijventerreinen binnen het ENA worden vastgelegd als Vlaams project.

Bovendien wijzen de raden er op dat de gebiedsgerichte differentiatie (i.f.v. ruimtelijke concepten of ruimtelijke uitvoeringsplannen) ook impliceert dat de bevoegdheden op termijn kunnen wijzigen. De bevoegdheidsverdeling voor handelingen aan wegen wordt gekoppeld aan de categorisering van wegen zoals vastgelegd in het RSV. In andere gevallen verwijst de lijst naar ruimtelijke uitvoeringsplannen. Dit geldt onder meer voor de infrastructuur binnen de grenzen van de zeehandelshavens (zoals afgebakend in een RUP) of binnen bedrijventerreinen van het ENA (die nog moeten worden vastgelegd in een RUP). De raden merken op dat dit problematisch kan zijn indien bedoelde ruimtelijke uitvoeringsplannen worden vernietigd of buiten toepassing worden verklaard.

De raden benadrukken bovendien dat de voorgestelde bevoegdheidsverdeling (en het werken met twee gesloten lijsten) op terrein tot niet onbelangrijke verschuivingen van de huidige bevoegdheden zal leiden. De voorziene bevoegdheidsverdeling kan er bijvoorbeeld toe leiden dat voor inrichtingsprojecten (vb. aanleg fietspad, recreatieve voorziening, handelingen in overstromingsgebied) een vergunning op elke van de drie bestuursniveaus (Vlaams Gewest, deputatie en gemeenten) moet aangevraagd worden (en in het uiterste geval in meerdere provincies en/of gemeenten).

11. Stem af op het decreet complexe projecten. De Vlaamse lijst en de provinciale lijst zijn niet enkel relevant voor de bevoegdheidsverdeling inzake de omgevingsvergunning maar ook voor de planologische context. De bevoegdheidsverdeling die in het kader van de omgevingsvergunning wordt vastgelegd, vormt immers ook de basis voor de bevoegdheidsverdeling in het kader van het

---

<sup>9</sup> Art. 12, 2<sup>e</sup> lid, 'Tenzij daardoor afbreuk wordt gedaan aan de definitie van ingedeelde inrichting of activiteit, vermeld in artikel 5.1.1, 1<sup>o</sup> van het DABM, of aan de algemene beginselen inzake vergunnings- en meldingsplicht, vermeld in artikel 5.2.1, §3, §4 of §5; van het DABM, is het college van burgemeester en schepenen bevoegd om een beslissing te nemen over de verandering van een onderdeel van het project, vermeld in artikel 11, 3<sup>o</sup>, van dit besluit, voor zover die verandering geen betrekking heeft op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste klasse of de uitvoering van de ermee onlosmakelijk verbonden stedenbouwkundige handeling.'

decreet complexe projecten.

De raden merken op dat de bevoegdheidsverdeling in het kader van de omgevingsvergunning in de eerste plaats is opgesteld met het oog op de vergunningsprocedure en niet met het oog op planning.<sup>10</sup> Omdat, in het kader van het decreet complexe projecten, projectbesluiten kunnen gelden als RUP zullen in de toekomst bepaalde bestuursniveaus (op basis van de projectlijsten) niet langer verantwoordelijk zijn voor de opmaak van een RUP waar ze dit in de huidige wetgeving wel zijn. De raden wijzen op het subsidiariteitsbeginsel, zoals ingeschreven in de VCRO.

## V. DUIDELIJK TOEPASSINGSGEBIED VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

12. Duidelijk toepassingsgebied vereenvoudigde procedure. De vereenvoudigde procedure voorziet niet in een openbaar onderzoek en niet in een geïntegreerd advies van de omgevingscommissies. Bovendien is voor Vlaamse projecten, die behandeld worden conform de vereenvoudigde vergunningsprocedure, de gewestelijke omgevingsambtenaar (en dus niet de Vlaamse Regering) bevoegd om in eerste aanleg een beslissing te nemen. Het is aldus belangrijk dat de aanduiding van projecten, die volgens de vereenvoudigde procedure vergund kunnen worden, met de nodige zorg en aandacht gebeurt.

Voor heel eenvoudige stedenbouwkundige projecten met een beperkte ruimtelijke impact moet volgens het voorliggend ontwerpbesluit een groot aantal van dergelijke aanvragen de gewone procedure doorlopen omdat ze niet in een BPA, RUP of verkaveling liggen. Omwille van hun beperkte omvang en ruimtelijke impact zou een eenvoudige procedure echter moeten volstaan. Alleen is het probleem dat de VCRO geen bruikbare omschrijving bevat van 'eenvoudige projecten'. Het toepassingsgebied van de vereenvoudigde procedure moet aldus beter omschreven worden.

Het voorliggend ontwerpbesluit (artikel 13 t.e.m. artikel 16) legt het toepassingsgebied vast van de vereenvoudigde procedure (en van de gewone procedure). De raden ondersteunen in grote mate de vooropgestelde afbakening van het toepassingsgebied van de vereenvoudigde procedure. Volgende verduidelijkingen zijn nog gewenst:

- a. Het ontwerpbesluit sluit een aantal stedenbouwkundige handelingen uit van de vereenvoudigde procedure. De handelingen die het ontwerpbesluit opneemt stemmen grotendeels overeen met de bestaande regelgeving inzake het toepassingsgebied van de bijzondere procedure zoals vastgelegd in de VCRO. De raden stellen evenwel vast dat de bestaande regelgeving niet consequent werd overgenomen in het ontwerpbesluit. Zo stellen de raden vast dat de vereenvoudigde procedure niet van toepassing is op 'het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond'. De VCRO specificeert wat onder gewoonlijk gebruik begrepen wordt. Het is aangewezen ook in het ontwerpbesluit dit begrip te verduidelijken.
- b. Het ontwerpbesluit bepaalt dat de vereenvoudigde procedure van toepassing is indien infrastructuurwerken worden aangelegd met een lengte van 0 tot 200 meter. Het is onduidelijk in hoeverre dit ook geldt voor openbare wegenis. De raden achten het niet opportuun om de aanleg van gemeentelijke openbare wegenis steeds te onderwerpen aan de gewone procedure.<sup>11</sup> Er kunnen omstandigheden zijn waarin de vereenvoudigde procedure verantwoord lijkt, bijvoorbeeld indien de wegenis wordt uitgevoerd conform een BPA, een RUP of een niet-vervallen verkavelingsvergunning. Dit uiteraard zonder de bevoegdheid van de gemeenteraad over de zaak der wegen in vraag te stellen.

---

<sup>10</sup> SARO | Advies van 26 juni 2013 over het ontwerp van decreet complexe projecten.

<sup>11</sup> Volgens het decreet omgevingsvergunning is er voor openbare gemeentelijke wegenis steeds een besluit nodig van de gemeenteraad. Dit houdt per definitie een termijnverlenging van 60 dagen in. Aangezien het decreet omgevingsvergunning geen termijnverlenging voorziet in eerste aanleg in de vereenvoudigde procedure, zou hieruit afgeleid kunnen worden dat de aanleg van openbare gemeentelijke wegenis steeds via de gewone procedure verloopt.



## VI. EVENWICHTIGE EN GEÏNTEGREERDE ADVIESVERLENING

13. Vraag naar vereenvoudiging van de betrokken adviesinstanties. Artikel 36 legt een hele reeks adviesinstanties vast die advies moeten verlenen in het kader van stedenbouwkundige handelingen én specificeert telkens in welke specifieke gevallen deze instanties advies moeten geven. Daarnaast bepaalt artikel 38 de adviesinstanties in het geval van een ingedeelde inrichting of activiteit.

De raden merken op dat dit een indrukwekkende reeks adviesinstanties betreft. De raden vragen om te onderzoeken in hoeverre een vereenvoudiging mogelijk is en verwijzen hieromtrent naar de nota aan de leden van de Vlaamse Regering waarin wordt gesteld: *'in overleg met de diverse adviesinstanties zal het hoofdstuk over de adviesverlening herwerkt worden met het oog op maximale integratie van de adviezen, waarbij de aard, complexiteit en ligging van het project doorslaggevend zijn, en niet langer of de aanvraag een leefmilieu- dan wel een stedenbouwkundig aspect betreft.'*<sup>12</sup> Hieruit blijkt dat een dergelijke herwerking effectief overwogen wordt. Voor een optimale werking van de omgevingsvergunning is deze herwerking noodzakelijk.

14. Vraag naar een volwaardig geïntegreerd advies. De vraag naar een vereenvoudiging van de betrokken adviesinstanties is ook relevant voor de efficiënte werking van de omgevingscommissies. De diverse adviesinstanties maken deel uit van de omgevingscommissie (POVC of GOVC) waar ze stemrecht hebben voor deze dossiers waarvoor ze advies moeten verlenen.

Aansluitend wijzen de raden op het belang van het geïntegreerd advies. De raden benadrukken dat dit geïntegreerd advies verder moet gaan dan het 'louter samen nieten' van alle afzonderlijke adviezen. Het is wenselijk dat in het geïntegreerd advies een afgewogen en geïntegreerd standpunt wordt ingenomen ten aanzien van het project. De raden vragen om het begrip 'geïntegreerd advies' (in artikel 46) te verduidelijken en aan te geven hoe er omgegaan zal worden met een advies met minderheidsstandpunten.

15. Vraag naar evenwichtige samenstelling omgevingscommissie. In dit verband wensen de raden er tevens op te wijzen dat de omgevingsvergunningscommissie een wisselende samenstelling zal kennen, afhankelijk van de aard van de aanvraag. Met het oog op een efficiënte werking van de omgevingscommissie wensen de raden volgende aanbevelingen te formuleren:

- a. De raden merken op dat het voorzitterschap van de GOVC afhankelijk wordt gesteld van het voorwerp van de aanvraag: het afdelingshoofd van de afdeling ruimtelijke ordening is voorzitter wanneer het louter stedenbouwkundige handelingen of het verkavelen van gronden betreft, het afdelingshoofd van de afdeling Milieu wanneer de aanvraag betrekking heeft op de exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten of bij stopzetting van de milieuvergunning volgens de gewone procedure. Voor gemengde projecten bepalen de afdelingshoofden onderling wie het voorzitterschap opneemt. Dezelfde regeling voorziet voorliggend ontwerpbesluit ook voor de functie van de secretaris en voor de deskundigen. Het besluit laat aldus heel veel vrijheid over de specifieke samenstelling van de commissie voor de behandeling van 'gemengde projecten'. De raden vragen om in het ontwerpbesluit duidelijke garanties op te nemen voor een evenwichtige samenstelling van de commissies in het geval van gemengde projecten en dit om te verhinderen dat gemengde projecten volledig vanuit de administratie milieu of vanuit de administratie ruimtelijke ordening behandeld zullen worden. De raden benadrukken het belang om op termijn het 'omgevingsdenken' verder te versterken; binnen dit kader zal een voorzitter meer en meer functioneren als een 'omgevingsvoorzitter'.
- b. Aanvullend merken de raden ook op dat in artikel 40 enkel sprake is van *'het betrokken college van burgemeester en schepenen'*. De raden vragen om hier ook *'de omgevingsambtenaar'* te vermelden, zoals voorzien in het decreet omgevingsvergunning (artikel 16,§2). De gemeente kan aldus zelf beslissen of het college of de omgevingsambtenaar aanwezig is. Bijkomende vraag om tevens te voorzien dat ook andere personeelsleden gemachtigd kunnen worden om

---

<sup>12</sup> VR 20142305 DOC 0832/1BIS



aanwezig te zijn; en dus niet noodzakelijk de omgevingsambtenaar hoeft te gaan.

16. Bewaak specifieke rol VCOE. Zoals vandaag al het geval is voor beroepsdossiers ruimtelijke ordening en zoals ook bevestigd wordt in de laatste alinea van artikel 36,§3 van voorliggend ontwerpbesluit wordt in de beroepsfase advies gegeven door Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (opvolger van de Expertcommissie Onroerend Erfgoed). Dit impliceert dat de VCOE ook vertegenwoordigd zal zijn in de omgevingscommissie en hier stemrecht heeft. Het is evenwel onduidelijk hoe het advies van de VCOE zich verhoudt tot de andere adviezen. Dit betreft zeker een aandachtspunt binnen het streven naar één geïntegreerd advies.

## VII. FORMEEL EN INFORMEEL OVERLEG

17. Projectvergadering. Het ontwerpbesluit bevat weinig bepalingen omtrent de verdere regeling van de project-vergadering (artikel 6). Regels rond voorzitterschap en de opmaak van het verslag werden niet opgenomen, er gelden alleen termijnen van orde en indien instanties niet opdagen of afspraken niet nakomen, kan alleen de leidend ambtenaar worden aangesproken.

Een projectvergadering, waarin in een vroeg stadium de aard van het project duidelijk wordt gemaakt, schept verwachtingen. Op dit moment is het echter onduidelijk in welke mate de afspraken die in de projectvergadering worden gemaakt ook effectief juridisch afdwingbaar zijn. Met betrekking tot de adviezen van de deelnemende overheidsinstanties stelt het verslag aan de Vlaamse Regering dat deze *'niet geheel vrijblijvend'* zijn. Het verslag stelt verder: *'Deze instanties kunnen zich in dit stadium echter niet verbinden voor het advies en de beoordeling ten gronde die ze later tijdens de vergunningsprocedure zullen formuleren'*. De vraag is dan wat begrepen mag worden onder *'niet geheel vrijblijvend'*.

Bovendien vragen de raden aandacht voor de kwaliteit van de verslaggeving van de projectvergadering.

De raden menen dat er naast de projectvergadering steeds ruimte voor informeel kwaliteitsvol overleg tussen de overheid en de initiatiefnemer moet blijven bestaan. Voor minder grote projecten betekent een projectvergadering immers een (financiële en administratieve) verzwaring van de procedure.

18. Bewaak een te sterke beperking van het toepassingsgebied van de projectvergadering. Het ontwerpbesluit beperkt de toepassing van de projectvergadering tot die projecten waarvoor - als ze het voorwerp zouden uitmaken van een vergunningsaanvraag - het advies van de POVC of de GVOC vereist is.<sup>13</sup>

Er wordt afgestapt van de complexe criteria zoals vastgelegd het besluit van 19 maart 2010 betreffende stedenbouwkundige attesten, projectvergaderingen en stedenbouwkundige inrichtingen. Het verslag aan de Vlaamse Regering verduidelijkt: *'Deze beperking van het toepassingsgebied van de projectvergadering is ingegeven door de vaststelling dat een projectvergadering slechts relevant is als het voorgenomen project een zekere complexiteit heeft, er verschillende belangen mee zijn gemoeid en of er diverse partijen bij zijn betrokken.'*

De raden vinden het positief dat een bepaalde drempel wordt ingebouwd voor het gebruik van de projectvergadering. Niettemin wijzen de raden op een zeker spanningsveld en mag de drempel voor de toepassing van de projectvergadering niet te hoog worden gesteld. De raden wijzen er op dat het al langer mogelijk is om een projectvergadering af te dwingen. In de praktijk wordt daar weinig gebruik van gemaakt. De raden menen dat het zinvol is eerst te achterhalen waarom dit zo is. Afhankelijk van die uitkomst kan het aangewezen zijn om de drempel voor een projectvergadering aan te passen en kan nagegaan worden in hoeverre een afslanking wenselijk is

---

<sup>13</sup> Enige uitzondering betreft de projecten waarvoor het advies van de POVC enkel vereist is omdat het project betrekking heeft op een activiteit of inrichting die in de indelingslijst is aangeduid met de letter A.

van voorwerp van de vergadering 'de projectstudie'.

19. Openbaar onderzoek. De raden benadrukken dat inspraak en participatie niet alleen vroeger maar ook op een meer klantvriendelijke manier moet georganiseerd worden dan vandaag vaak het geval is (o.a. aanplakking gebeurt niet altijd op een goed zichtbare plaats, de bekendmaking gebruikt te veel jargon, inzage van documenten kan doorgaans enkel tijdens de openingsuren van het gemeentehuis).

Een bijzonder aandachtspunt betreft de bekendmaking van het openbaar onderzoek over een milieuvergunningaanvraag. Hierbij worden vaak enkel de rubrieknummers uit de indelingslijst bij Vlarem I vermeld, terwijl het voor de burger duidelijker zou zijn dat niet alleen de rubrieknummers maar ook en vooral een duidelijke omschrijving van het voorwerp van de aanvraag gegeven wordt.

De raden vragen om de mogelijkheid te onderzoeken om in het ontwerpbesluit te verankeren dat het voorwerp van de vergunningaanvraag (artikel 19, 2°) op een 'niet-technische' manier zou moeten worden omschreven en dat het niet kan volstaan de toepasselijke rubrieken uit de Vlarem I-indelingslijst op te sommen. Daarbij moet wel gewaarborgd worden dat de wijze waarop niet leidt tot beroepen tegen en vernietigingen van vergunningen louter om procedurele redenen.

### VIII. VOLWAARDIGE ONDERSTEUNING VAN DE GEMEENTEN

20. Bewaak de capaciteitsopbouw binnen de gemeenten. De raden wezen reeds eerder op de noodzaak van een plan van aanpak voor de ondersteuning van gemeenten. Een plan van aanpak inzake capaciteitsopbouw en ondersteuning van de gemeenten was voorzien bij de tweede principiële goedkeuring van het ontwerpdecreet. Tot op heden ontbreekt een dergelijk plan.

Specifiek met betrekking tot de capaciteitsopbouw inzake stedenbouw vragen de raden rekening te houden met het ontvoogdingsproces dat in uitvoering van het VCRO werd ingezet. Met het decreet omgevingsvergunning wordt het onderscheid op stedenbouwkundig vlak tussen ontvoogde en niet ontvoogde gemeenten volledig opgeheven. De raden vragen om dit onderscheid op de ene of andere manier te behouden. De ontvoogding is een indicatie van de mate waarin de gemeente in staat is op kwalitatieve wijze te vergunnen. Gemeenten die (nog) niet ontvoogd zijn, en bijgevolg niet aan de kwaliteitseisen zoals vastgelegd in artikel 7.2.1,§1 in de VCRO, alsook de controle erop (cf. artikel 7.2.1,§4) voldoen, worden best ondersteund om binnen aanvaardbare tijd tot ontvoogding te komen. Het is belangrijk dat de gemeenten aan zekere kwaliteitseisen voldoen vooraleer ze vergunningen verlenen.

21. Zorg voor voldoende ondersteuning. Vergunningverlenende overheden zullen moeten investeren in de gevraagde kennis- en capaciteitsopbouw, alsook in de nodige infrastructuur voor digitale informatie-uitwisseling. Het decreet omgevingsvergunning voorziet dat de Vlaamse Regering 'financiële of andere ondersteuning' kan verlenen de vergunningverlenende overheden voor de opleiding en loonkosten van de omgevingsambtenaar.

Het voorliggend ontwerpbesluit voorziet dat de middelen van het Omgevingsfonds zullen worden aangewend voor beleidskosten die verband houden met de voorbereiding, organisatie en uitvoering van het decreet. Het ontwerpbesluit voorziet echter niet in een duidelijke procedure waarop gemeenten zich kunnen beroepen indien zij aanspraak wensen te maken op financiële ondersteuning.

Naast de financiële ondersteuning wijzen de raden ook op het belang van goede voorlichting, helpdesk, advies op maat, brochures voor burgers, bedrijven of gemeenten.

22. Verruim de mogelijkheden voor de gemeenten. De gemeentelijke omgevingsambtenaar krijgt in het kader van de omgevingsvergunningaanvraag een belangrijke rol. Het gaat om heel uiteenlopende taken, welke niet allemaal een inhoudelijke weerslag hebben.

De raden menen dat enkele taken - die met het ontwerpbesluit worden voorzien voor de

omgevingsambtenaar - verder gedelegeerd moeten kunnen worden. Zo hoeft de omgevingsambtenaar niet noodzakelijk zelf te waken over de aanplakking. De raden stellen voor om o.a. in artikel 21 en artikel 60,§3 'omgevingsambtenaar' te vervangen door 'de secretaris of zijn gemachtigde' en in de toelichting duidelijk te maken dat het zowel de omgevingsambtenaar of een andere personeelslid van de gemeente betreft.

Volgens het ontwerpbesluit kan de secretaris alleen zuiver gemeentelijke ambtenaren aanduiden als waarnemende omgevingsambtenaren. De raden vragen om te voorzien dat ook via een intergemeentelijk samenwerkingsverband een waarnemend omgevingsambtenaar kan worden aangesteld.

Tevens verwijzen de raden naar het ontwerpbesluit dat voorziet dat de informatievergadering wordt georganiseerd door de gemeente, tenzij het gaat om een aanvraag voor mobiele of verplaatsbare projecten (dan is de provincie organisator). Ook in de werklustmeting is er vanuit gegaan dat dit een taak betreft van de gemeenten. De raden achten het wenselijk dat de informatievergadering wordt georganiseerd of minstens wordt voorgezeten door de overheid die over de aanvraag beslist.

23. Gemeentelijke omgevingsambtenaren. Het ontwerpbesluit voorziet dat de omgevingsambtenaar kan worden aangesteld op niveau A of op niveau B (mits aantoonbare beroepservaring van minstens vijf jaar). De raden vinden het positief dat het ontwerpbesluit (artikel 129,§2) voorziet dat een stedenbouwkundige ambtenaar of milieuambtenaar, die op de datum van publicatie van voorliggend besluit zijn aangesteld als gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar of als gemeentelijk milieuambtenaar en die houder zijn van een diploma B of C, automatisch ook als gemeentelijk omgevingsambtenaar worden aangewezen. Het is een administratieve vereenvoudiging door dit op Vlaams niveau te regelen, in plaats dat iedere gemeente opnieuw moet bevestigen wie vergunningen kan adviseren.

De raden merken evenwel op dat momenteel de gemeenten niet verplicht zijn om over een milieuambtenaar te beschikken noch om hiervoor een vastgestelde aanwijzingsprocedure te volgen. Dit maakt dat veel gemeentelijke 'milieuambtenaren' momenteel wel de taak vervullen maar niet als zodanig zijn aangesteld. Op basis van artikel 129 van het ontwerpbesluit zouden de gemeenten die geen milieuambtenaar hebben aangesteld maar deze in de praktijk wel hebben, verplicht worden om een omgevingsambtenaar aan te stellen die universitair geschoold is. De raden vragen om in artikel 129,§2 aldus op te nemen 'personen die de taak van milieuambtenaar vervullen'.

## **IX. BELANG VAN VOLWAARDIGE DIGITALISERING**

24. Digitalisering als cruciale succesfactor. De digitalisering is een cruciale succesfactor voor de uitvoering van de omgevingsvergunning en moet tijdig worden doorgevoerd. De Vlaamse overheid zorgt via het omgevingsloket voor de ontsluiting van een uitwisselingsplatform waarop de stukken en gegevens van een aantal procedures kunnen worden gevonden.<sup>14</sup> De digitale informatie-uitwisseling staat vooral in het teken van versnelling en vereenvoudiging (vb. digitale behandeling van aanvragen en gegevensuitwisseling tussen betrokken bestuursniveaus).

De raden benadrukken dat de implementatie (o.a. in gebruik nemen van het systeem, opleiden van ambtenaren) op het werkveld tijdig moet gebeuren. Indien dit niet het geval is, zal de vergunningverlenende overheid geconfronteerd worden met een verhoogde werklust. Een aantal procedures maakt immers gebruik van beveiligde zendingen, waarbij er impliciet vanuit wordt

---

<sup>14</sup> Het betreft stukken over de projectvergadering, de vergunningsprocedure, de meldingsprocedure, procedure tot bijstelling, procedure tot afwijking van de algemene en sectorale milieuvorwaarden, procedure tot omzetting van de milieuvergunning van bepaalde naar onbepaalde duur, de meldingsprocedure van overdracht.

gegaan dat deze digitaal zullen verlopen.<sup>15</sup> In het kader van de meldingsprocedure bijvoorbeeld moet het bevoegde bestuur per beveiligde zending de meldingsakte bezorgen aan de betrokken instanties (artikel 126). Indien het systeem niet operationeel is, betekent dit dat gemeenten deze meldingsakten analoog per beveiligde zending moeten bezorgen. Bovendien stellen de raden vast dat het aantal op te vragen exemplaren in het ontwerpbesluit wordt beperkt tot maximaal 2 (vb. artikel 69). Dit kan maar als de vergunningverlenende overheid en andere betrokken overheden daadwerkelijk een aanvraag digitaal kunnen behandelen. Het is voor de gemeenten niet werkbaar om alles te gaan kopiëren.

Ook de rapportage door de gemeenten, provincies en de Vlaamse Regering zal gebeuren aan de hand van de gegevens opgenomen in het uitwisselingsplatform. De raden merken op dat de modaliteiten van de rapportage door de gemeenten, provincies en de Vlaamse Regering nog bij ministerieel besluit moeten worden vastgelegd.

De incentive om bedrijven en aanvragers aan te zetten digitaal in te dienen moet komen van het omgevingsloket zelf. Wanneer dit stabiel, snel en gebruiksvriendelijk is zal de indiening digitaal gebeuren. De raden pleiten er voor dat de vergunningverlenende overheden (cf. artikel 4 van het decreet) de nodige financiële ondersteuning krijgen. Het uitwisselingsplatform laat toe dat alle betrokken overheden (vergunningverleners en adviesinstanties) alle dossierinformatie en adviezen kunnen raadplegen wat samenwerken bevordert en efficiënter maakt. In kader van openbaarheid en ter voorbereiding van de commissie krijgen ook alle aanvragers/exploitanten de adviezen zodat probleemoplossend kan gewerkt worden. Door aanvragers/exploitanten toe te laten tot het uitwisselingsplatform (enkel voor hun dossier) vervalt er een behoorlijke werklast bij de vergunningverleners.

25. Nood aan samenwerking tussen de verschillende bestuursniveaus. De raden achten het aangewezen om de gemeenten en provincies volwaardig te betrekken bij het uitwerken van de omgevingsvergunningsdatabank en het omgevingsloket. De omgevingsdatabank is tevens een belangrijk onderdeel van de digitalisering. Aanvragen moeten niet alleen digitaal kunnen worden ingediend, op het einde van het traject dienen de omgevingsvergunningen opgenomen te worden in een digitale databank die zeer relevant zal zijn voor de uitbouw van het evaluatiesysteem. De raden pleiten er dan ook voor dat de uitbouw van de omgevingsvergunningendatabank een belangrijk onderdeel is van het op te starten digitaliseringsproces. De raden vragen het uitwisselingsplatform maximaal af te stemmen op de bestaande databanken, inventarissen en dossieropvolgingssystemen.

Het is wenselijk dat voor de bepalingen rond de dossiersamenstelling en digitale aanvragen gebruik wordt gemaakt van de dagelijkse praktijk bij de gemeenten en de provincies. De dossiersamenstelling is heel erg bepalend voor het succes van integratie en administratieve lastenverlaging. Bij de uitwerking van het omgevingsloket is het belangrijk om zowel milieu als ruimtelijke ordening op de verschillende beleidsniveaus gelijktijdig mee te nemen zodat er effectieve afstemming en samenwerking ontstaat. Daarbij moet tevens aandacht uitgaan naar de coördinatie van het omgevingsloket.

## X. VEREENVOUDIGING EN VERSNELLING

26. Onderzoek nog de mogelijkheden voor een verdere vereenvoudiging. De raden erkennen dat het decreet omgevingsvergunning en het ontwerpbesluit kunnen leiden tot een sterke vereenvoudiging van de vergunningprocedure.

Het is evident dat de effectieve vereenvoudiging sterk zal afhangen van de mate waarin de

---

<sup>15</sup> Zie art. 139 van het besluit: 'De elektronische gegevensuitwisseling via het omgevingsloket of het uitwisselingsplatform wordt beschouwd als een beveiligde zending als vermeld in artikel 2, 2°, van het decreet van 25 april 2014, op voorwaarde dat de gegevensuitwisseling gebeurt bij en krachtens dit besluit.'

digitalisering volwaardig en kwalitatief wordt ingevoerd (cf. deel IX van dit advies).

De raden menen dat in het voorliggend ontwerpbesluit nog diverse mogelijkheden zitten voor een verdere vereenvoudiging. Zonder volledigheid te willen nastreven geeft de raden hierna enkele voorbeelden:

- De raden vragen om te voorzien in de mogelijkheid om een vergunning bekend te maken in een weekblad en niet enkel in een dagblad. Weekbladen worden vaak gratis huis-aan-huis verspreid en kennen dus een grotere verspreiding. Voor de aanvrager is de publicatie in een dergelijk weekblad vaak ook goedkoper.
- Artikel 49,§2 verduidelijkt de onderdelen van een geactualiseerde vergunnings situatie. Het betreft onder meer 'een overzicht van de omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen en meldingen'. De bedrijven zullen om dit te realiseren steeds de volledige vergunde toestand van de volledige inrichting moeten aanreiken. Voor grote bedrijven is dit zeer omvangrijk. Vaak zijn dit inrichtingen met meerdere fabrieken horende bij 1 vergunning/inrichting. Het betreft een groot pakket van de inrichtingen klasse 1. Het is aldus belangrijk dat deze bedrijven niet van een 'blanco' fiche moeten vertrekken maar dat wat reeds gekend is digitaal beschikbaar wordt gesteld.
- Artikel 83, 3<sup>de</sup> lid voorziet dat wanneer het een ongewijzigde vergunningsaanvraag betreft de aanvraag opnieuw ter beschikking moet worden gesteld van de adviesinstanties. De adviesinstanties beschikken al over de vergunningsaanvraag. Deze moet bij toepassing van de bestuurlijke lus niet noodzakelijk opnieuw ter beschikking gesteld worden. De bijkomende informatie in kader van de termijnverlenging moet wel ter beschikking worden gesteld.

27. Verduidelijking via schema's. Om het systeem van de omgevingsvergunning transparant en werkbaar te maken voor zowel de aanvragers, vergunningverleners, adviesinstanties als derden-belanghebbenden, is het volgens de raden aangewezen dat de Vlaamse Regering een visuele voorstelling opmaakt van de onderscheiden procedures en processen (vb. hoe de bevoegde overheid bepalen, welke documenten waar indienen, termijnen.). Deze procedures zouden beschikbaar kunnen worden gemaakt op de website van het departement. Op die manier wordt bovendien vermeden dat er verschillende versies van dergelijke schema's gaan circuleren waardoor de complexiteit en de kans op fouten alleen maar groter wordt.

28. Verduidelijk enkele vooropgestelde termijnen. Ten slotte formuleren de raden ook enkele aandachtspunten bij de vooropgestelde termijnen.

Het ontwerpbesluit gaat uit van een termijn van 30 dagen voor het advies van de verschillende adviesinstanties (artikel 71, §3), zestig dagen voor goedkeuring of afkeuring van de project-MER of het OVR (artikel 72) en negentig dagen voor het geïntegreerd advies van de OVC (artikel 71, §4). Het decreet omgevingsvergunning (artikel 162) voorziet dat de goed- of afkeuring van het project-MER pas mogelijk is na raadpleging van de adviesinstanties. Voor wat betreft het geïntegreerd advies van de OVC is nergens vastgelegd dat moet gewacht worden op de beslissing omtrent het project-MER. Het ontwerp besluit maakt het aldus mogelijk dat de OVC advies kan uitbrengen vóór de beslissing over de MER/OVR.<sup>16</sup>

Terwijl in het ontwerpbesluit steeds wordt vermeld dat het gaat om vervaltermijnen, stellen de raden vast dat dit in het ontwerpbesluit niet wordt opgenomen voor wat betreft de goed- of afkeuring van de project-MER. De raden vermoeden dat dit een vergetelheid betreft aangezien in de Memorie van Toelichting vermeldt wordt dat de termijnen voor de dienst MER dwingend moeten zijn.

29. Verduidelijk de regels i.v.m. overdracht van de omgevingsvergunning. Een omgevingsvergunning kan zonder plichtplegingen worden overgedragen. Van de overdracht van een vergunning die de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit omvat, moet een melding worden gemaakt

---

<sup>16</sup> VR 2014 0606 MED. 0284/3, Verslag aan de leden van de Vlaamse Regering, p. 51.

aan de bevoegde overheid. Bij ministerieel besluit zal bepaald worden welke gegevens over de overdracht bekend moeten worden gemaakt. Deze gegevens worden tevens opgenomen in het omgevingsloket.

Het ontwerpbesluit voorziet de mogelijkheid om een overdracht van de omgevingsvergunning te melden, waarbij verschillende personen voor het geheel van het project als vergunninghouder kunnen aangewezen worden (art. 103, §3). De raden benadrukken dat met deze bepalingen *de facto* de omgevingsvergunning kan worden gesplitst via een eenvoudige melding; de raden benadrukken dat dit niet in alle gevallen wenselijk is.<sup>17</sup>

---

<sup>17</sup> Voorbeeld waarin de splitsing van de omgevingsvergunning via een melding wel wenselijk is: een deel van een onderneming met een vergunning wordt verkocht aan een andere onderneming. In dat geval moet toch enkel maar worden gemeld dat de vergunning wordt overgedragen en dat ze in alle voorschriften en bepalingen zal worden nageleefd.

## **Bijlage: overzicht van de uitgebrachte adviezen door SARO, Minaraad, SALV en SERV**

SARO 2012|02. Advies van 22 februari 2012 over de conceptnota tot invoering van omgevingsvergunning.

Minaraad, SERV, SALV. Advies van 1 maart 2012 over de conceptnota omgevingsvergunning.

Minaraad, SERV, SALV. Advies van 30 maart 2012 over de conceptnota permanente milieuvergunning.

SARO 2013|14. Advies van 5 juni 2013 over het ontwerp van decreet omgevingsvergunning.

Minaraad. Advies van 6 juni 2013 over het ontwerpdecreet betreffende de omgevingsvergunning.

SERV. Advies van 10 juni 2013 over het decreet omgevingsvergunning.

SALV 2013|11. Advies van 18 juni 2013 over het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning.

SARO 2013|30. Advies van 27 november 2013 over voorontwerp decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Minaraad, SERV. Advies van 5 december 2013 over het voorontwerp van decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

### **Lijst met afkortingen**

BPA	Bijzonder Plan van Aanleg
ENA	Economisch Netwerk Albertkanaal
GOVC	Gewestelijke OmgevingsVergunningsCommissie
MER	MilieuEffectenRapport
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
OVC	OmgevingsVergunningsCommissie (GOVC of POVC)
OVR	OmgevingsVeiligheidsRapport
POVC	Provinciale OmgevingsVergunningsCommissie
RSV	Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen
RUP	Ruimtelijk UitvoeringsPlan
SALV	Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij
SARO	Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VCOE	Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed
VCRO	Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening